

na povelje stotnikovo k mizi, kjer je stotnik po nekaterih prijaznih besedah darove porazdelil. Darovi so se do sedaj pomnožili in z veseljem odpiramo zabojčke, kjer so bili hranjeni — darovi — ljubezni iz predrage domovine. Med darovi so bili tudi ljubeznjivi listi, ki se pazno prečitajo, in „vesel Božič“ se je iz njih razlegal iz predrage očetnjave. „Mir ljudem na zemlji!“ končal je duhovit prijatelj ali stari očanec. Sedaj posedemo ter z veseljem zavžijamo božje dari in si bratski delimo med seboj. Tudi marsikatera šala je bila, dokler ni stotnik ukazal, da zapojemo — „Božičnico.“ . . .

„Slišavši staro, prelepo pesem, ki se je pevala tudi vsako leto na mojem očetovskem domu, postal sem ginjen in solze mi zalijó oči. Mislil sem na lepe božične večere otroške in tudi na žalostno „Božičnico“ preteklega leta, kadar sem mojo ljubo mamico v krsti našel. Mislil sem na osamelega, starega očeta in žalostno sestrico. Ali nju kedaj več vidim? Jutri grem morda sovražnim kanonom nasproti, da napademo Pariz. In, ali bode kateri izmed nas še enkrat Božični praznik na zemlji obhajal? To je v božji roki!“ „In, ako padem — kako bo z dušo? Je-li pripravljena?“ Jednake misli so mi rojile po glavi. Britko sem se kesal, da nisem vzprejel sv. zakramentov, kadar me je klicel notranji glas — moral sem se takoj oddaliti v stran, da zakrijem obilni potok solz.

IV.

V spomladi l. 1871 vrnó se zmagovite vojske v domovino nazaj. Rana, ki sem jo takoj po Božiču v vojski dobil, je zacelila, in tako sem zdrav in čil med onimi, ki se vračajo domu. V prvo obiščem domovino svojo, očeta, sestro, Anemarijko in grob — materin. Potem se vrnem v Berolin, da končam svoje službeno leto. Kadar se to dovrši, prevzamem zopet svoje učenje.

Teta so Berolin zapustili, da znanprej v domovini svojega moža živijo. Seveda, sedaj me radi prijetnega hiševanja (bivanja), ki sem pri teti imel, pričakuje pri tujih ljudeh vse drugače. Smatrali so me le za dohodninski izvir, da se z menoj prav bogato — okoristijo. Radi takih slabih, neugodnih okolištin sem tedaj preživel vsako prosto uro v gostilnicah in zabavah. Imel sem med svojimi znanci nekatere, ki so se proti veri malomarno obnašali; druge, ki so svojo nevero očitno kazali. Bilo je v času kulturnega boja, gostje v gostilnah so se pogostoma pogovarjali o naši katoliški veri in duhovništvu. Seveda, moral bi se že od začetka te nevarne družbe ogibati, a nisem bil dosti trden ter spadal sem k onim, ki niso krop ne voda. Molčal sem po največkrat k takim govorom, potem se smijal itd. Oh, bil sem v dvomniji.

V tem položaji preživim dva Božiča v Berolinu.

V jeseni l. 1873 sem dostal moje študije in dovršil izkušnjo z bliščečim uspehom. Po posredovanji mojega dobrotnika g. profesorja se mi kmalo od nekega ameriškega društva v Novem Jorku podeli služba pod prav dobrimi pogoji, namreč, da se premeri nova železnica. Bil sem vesel. Očetu pišem in razložim svoj položaj ter prosim za dovoljenje. S težavo mi dovolijo; ker radi bi me v domovini obdržali, da bi bil podpora sestri nekda, kadar oči zatisnó. Odgovoril sem dragemu očetu, da ne grem za vselej čez širni ocejan, in da svojih dolžnosti pozabil nikdar ne bom. „Potuj z Bogom, sin moj!“ odgovorí oče, in odpotoval sem.

Popred še obiščem za jeden dan domovino svojo. Sestrica me nježno vpraša: „Ako bi ne hotel pred svojim potovanjem, ki je tako nevarno, sv. zakramentov vzprejeti?“ „Da v Hamburgu“ odvrnem in rudečica mi stopi v obraz, ker dosedaj še mi ni prišla ta misel.

(Dalje prih.)

Smešnica 5. „Vi ste“, reče nevoljen gospod čevljarju, „Vi ste mi pravi čevljar. Podplati so še na mojih čevljih čisto dobri, oglavje pa je že vse razpokalo!“ „Tako?“ zategne čevljar, „če je tako, treba bode pač drugikrat dati slabših podplatov“.

Razne stvari.

(Občni zbor.) Katoliško tiskovno društvo v Mariboru ima v torek, dne 5. februarja ob 10. uri dopoludne svoj občni zbor in sicer v prostorih slov. čitalnice. Na dnevnem redu je 1. poročilo predsednika, 2. račun blagajnika in 3. volitev odbora. Vsi p. n. udje se vabijo k temu zboru. Ako jih ne pride povoljno število, pa je isti den ob 11. uri drugi občni zbor, pri katerem se reši dnevni red brez ozira na število navzočih udov.

Odbor.

(Katoliško-politično društvo) bo imelo prihodno nedeljo, to je tretjega svečana popoldne ob polu štirih v Šmartnem pri Slovenjem Gradci v prostorih g. F. Lamprechta, po domače Matija, svoj občni zbor. Udov in prijatelja tega društva vabi k prav obilni vdeležbi

odbor.

(Zborovanje.) V nedeljo, t. j. 3. svečana ob 4. uri popoldan ima podružnica sv. Cirila in Metodija za sv. Jurij ob juž. žel. pri g. Podgoršek, p. d. pri cestnem Jožeku, svoj letni zbor z naslednjim vzporedom: a) volitev novega načelnštva za leto 1889. b) razni predlogi udov. K mnogobrojni udeležitvi vabi vljudno

odbor.

(Naše učiteljstvo.) Ptujsko učiteljsko društvo si je dne 17. januarja t. l. za tekoče poslovno leto ta-le odbor izvolilo: g. Kaukler Ivan, predsednik; g. Žiher Fran, podpredsednik;

g. Copf Fran, blagajnik; g. Šijanec Miroslav in gđe. Danko Minka, tajnika; odborniki gg.: Vidovič Anton, Serajnik Domicijan in Možina Janez.

(Slovenska čitalnica) v Ptui priredi v nedeljo 24. februarija t. l. v Narodnem domu sijajen ples v kostumih. Kakor se že zdaj da iz obširnih priprav in živahnega zanimanja sklepati, bode ta ples gledé zanimivosti in bleska vse druge nadkrilil.

(„Leposlovno bral. društvo“) pri Malinedelji bode imelo v nedeljo. t. j. 3. febr. v prostorih g. Korošeca svoj letni zbor, račun, novo volitev itd. Zatem bo primerna veselica s petjem, govori in h koncu tombola na korist ubogih šolarjev. Vsi udje in prijatelji se vabijo uljudno. Odbor.

(Sad jereja.) Ščavniško sadjarsko društvo v Očeslavcih vrlo napreduje. Dozdaj šteje že okoli 80 udov, ravnateljstvo-šesterih mož stoji na trdnih tleh. Slava Ščavničarjem!

(Železnice.) Za otroka, ki še ne šteje 10 let, plačevalo se je doslej na železnicah samo po pol vožnjine, poslej pa se ima za-nj plačati cela. Ako se imata peljati dva taka otroka, tedaj se pa plača le ena vožnjina za-nju. Otroci do dveh let pa so prosti vožnjine.

(Nov denar.) Letos dobimo nov denar, na mestu 4 krajcarjev vkup dobimo 5 krajcarjev vkup in sicer iz nikla. Štirih krajcarjev je še med ljudmi za 400 gld., tedaj 10.000. Vse druge so že zlihi.

(Nemške marke.) Urednik koroških „Freie Stimmen“ je dobil, kakor poroča „Mir“, iz Nemčije 200 mark, razdeli pa jih naj mož med ljudske učitelje! To je pa že v resnici lepo!

(Izločitev.) Občina Šavnica prosi, naj se izloči iz okraja Cmureškega in podredi pod okraj sv. Lenarta v slov. gor. S tem preide ob enem tudi pod c. kr. okr. glavarstvo v Mariboru. Se ve, da bi bilo to dobro za tamošnje slov. ljudstvo, toda nemškutarji so sila zoper to izločitev. No, če že imajo tako radi Slovence, zakaj pa ne nastavijo v Cmureku pri c. kr. okr. sodnji moža, ki zna slovenski?

(Srčna žena.) V Bučkovcih pri Mali nedelji je dobila neka žena svojega moža na plesišču. Ravno se je zasuknil z nekim habšetom mimo nje, kar skoči žena nad-nj ter mu vsoli prav žarko za uho. Mi rečemo: Prav je tako, kaj išče pač mož na plesišču?

(Za dijaško kuhinjo v Mariboru) so darovali: Blag gosp. baron Gnedel-Lannoy 5 fl. 50 kr., g. Ant. Kupljen, notar v Črnomlju 5 fl., Karolina Robič v Lembahu 1 žakelj krompirja in fižola.

(Gornje-savinjska posojilnica v Mozirji) bode imela svoj 15. redni občni zbor 4. februarja 1889 ob 10. uri dopoldan. Dnevni

red je: Prečitanje zapisnika, poročila tajnika, blagajnika in nadzornikov, prememba pravil in posamezni nasveti.

(V Gorici pri Dobrni) je o svojem času veljavni kmet Krulec-Vojak dopolnil 79 let in je ravno na dan svojega godovanja, na praznik sv. Sebastijana letos, umrl.

(Uboj.) V noči 13. januarja sta dva ponočnjaka na Mestnem vrhu pri Ptui zapazila tretjega, Jan. Kolariča pri oknu v pogovoru z neko deklino. Prec sta se ga lotila ter sta ga tako dolgo obdelovala s koli, da je brez zavesti obležal, čez 8 dni pa je umrl.

(Duhovske spremembe.) Č. g. Alojzij Šijanec, kaplan pri Novi cerkvi, je dobil župnijo M. D. v Negovi.

Loterijne številke:

V Trstu 26. jan. 1889:	5, 86, 43, 78, 29
V Lincu „ „	64, 21, 59, 20, 50

Naznanilo.

Cena ameriškanskih trsov, kateri se pri deželni sadje- in vinorejski šoli pri Mariboru oddajo (in kateri se ne dajo okužiti) znižala se je na 5 gld. za tisoč in na 60 kr. za sto trsov za naročnike iz Štajarskega in tudi izjemoma brezplačno dobijo jih ubogi posestniki.

Več pové „Slov. Gosp.“ št. 4.

V Gradci v januarju 1889.

1-2

Od štajarskega deželnega odbora.

Oznanilo.

Išče se dobro naučen sirar, kateri bi na svojo roko sir delal. Tak dobi v najem za to stroko primerno hišo, tudi vrt, mleka pa v okolici dosti za sirarijo. Več pové uredništvo „Slov. Gospodarja“.

1-3

Dupavski oves za setev,

staro potrjen, večkrat odlikovan, od dež. vzboljšavnega sveta posebej priporočen, izvrsten, rano zrel, 55 kilogr. 1 hkl. težek, izvirne setve samo pri grof Zedtwitz-ovem oskrbništvu v Dupavi na Českem. Cena za 1 hektoliter brez žaklja fl. 4.50 a. v.

1-2